

شفاف‌سازی
عامل افزایش
قیمت

مغازه‌داران در قیمت‌گذاری کالاهای خود رقابت می‌کنند و تحت هیچ شرایطی چنین جمله‌ای قابل قبول نیست که این گروه باعث افزایش قیمت پوشاک می‌شوند. اگر قیمت پوشاک مغازه‌داران مناسب نباشد، فروش تقلیل خواهد یافت و بازار با رکود زیادی روبه‌رو خواهد شد.

کارشناس صنعت پوشاک در گفت‌وگو با «ایران اقتصادی»:

مافیا اجازه نمی‌دهد قیمت پوشاک ارزان شود

گفت‌وگو

سه آمار متفاوت از قاچاق پوشاک در کشور وجود دارد. ستاد مبارزه با قاچاق، عدد یک میلیارد و ۱۳۹ میلیون دلار را عنوان می‌کند، وزارت صمت اعتقاد دارد که میزان پوشاک قاچاق در حدود یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار است و اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک این عدد را در محدوده ۳ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار تا ۵ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار، می‌داند.

اما آنچه مسلم است، میزان پوشاک قاچاق در کشور رو به کاهش است و دیگر مانند گذشته فروشگاه‌ها و بوتیک‌ها، عرضه‌کننده پوشاک قاچاق نیستند.

در این خصوص با محمد توکلی، کارشناس صنعت پوشاک، عضو هیأت‌امنا و نماینده اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک در بازار گفت‌وگویی انجام دادیم که در ادامه می‌آید.

● ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز اعلام کرده است که در حال حاضر قاچاق پوشاک به یک میلیارد و ۱۳۹ میلیون دلار رسیده اما نظر اتحادیه صنف تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک این است که میزان قاچاق بیش از ۵ میلیارد دلار است، در این خصوص چه نظری دارید؟

اول از همه باید تأکید کنم که در دولت سیزدهم، میزان پوشاک قاچاق به کشور، کاهش یافته است و مانند گذشته در مراکز خرید، شاهد فروش انبوه پوشاک قاچاق نیستیم. اما همچنان در بازارهای صالح‌آباد و عبدالآباد، از کشورهای اندونزی، چین، ترکیه و... پارچه و پوشاک قاچاق وجود دارد. در این خصوص ضرورت دارد، نظارت‌ها بیشتر شود. هر ساله در فصل سرما، میزان پوشاک قاچاق افزایش پیدا می‌کند. اما بعید است که در سال جاری، پوشاک قاچاق خیلی سهم از بازار داخلی ببرد.

● آیا نرخ ارز باعث کاهش قاچاق پوشاک شده و یا افزایش تولیدات داخلی، سبب شده که میزان

کالاهای قاچاق در بازار، کاهش شود؟

نرخ ارز نمی‌تواند قاچاق پوشاک را کاهش دهد. پوشاک قاچاق به جهت بهبود کیفی محصولات تولید داخل، افزایش نظارت‌ها بر بازار... کاهش یافته است. زمانی که نرخ ارز افزایش پیدا کند، اصولاً قیمت مواد اولیه نیز تحت‌الشعاع آن قرار می‌گیرد و متناسب با آن قیمت تولیدات داخلی هم افزایشی می‌شود. بدین جهت افزایش نرخ ارز، نقش بازدارندگی در کاهش قاچاق نخواهد داشت. همان میزان که کالاهای تولید داخل گران می‌شود، کالاهای قاچاق نیز افزایشی خواهند شد. اگر نظارت بر کارخانجات رسیدگی و بافندگی بیشتر شود، مواد اولیه با قیمت مناسب‌تری به دست تولیدکنندگان می‌رسد. به جرأت می‌توان گفت که قیمت مواد اولیه کارخانجات ۲۰ تا ۳۰ درصد حباب دارد. نرخ خارجی با تعرفه گمرکی و سایر هزینه‌های حمل و نقل و غیره ۱۸۵ هزار تومان است و نرخ داخلی ۲۱۰ هزار تومان به فروش می‌رسد. اگر نظارت باشد، آنها نمی‌توانند قیمت‌ها را بالا ببرند و

عملاً در فروش مواد اولیه، گرانفروشی داشته باشند. همچنین پارچه چین در ترکیه ۳ دلار است که با هزینه‌های مختلف و گمرکی در کشورمان ۱۵۰ هزار تومان تمام می‌شود اما پارچه تولید داخل ۲۴۰ هزار تومان است. لذا اگر نظارت‌ها در این حوزه افزایش پیدا کند، قیمت‌ها متعادل خواهد شد. ما فیا در این حوزه اجازه نمی‌دهد که قیمت‌ها واقعی شود. سود آنها بر این است که واردات اتفاق نیفتد و مواد اولیه با قیمت بالا به دست تولیدکنندگان برسد. باید هرچه زودتر نظارت بر عملکرد نظام توزیع کالاهای نساجی و مواد اولیه تولید پوشاک افزایش یابد و یک سازگار دقیق و هوشمندانه برای عدالت در توزیع و قیمت‌گذاری با حمایت دولت و مجلس شورای اسلامی و نهادهای نظارتی کشور صورت پذیرد تا شاهد جهش تولید و رفع موانع تولیدکنندگان پوشاک باشیم. یکی از بخش‌های که بشدت مشتاق است تا قیمت‌ها کاهش شود، مغازه‌داران هستند. رقابت سختی بین مغازه‌داران وجود دارد تا از سود خود کم کنند و بر فروش خود بیفزایند. لذا

باید این رقابت در بین تولیدکنندگان هم شکل بگیرد تا آنها نیز از سود خود بکاهند و تولیدات خود را افزایش دهند. متأسفانه تعداد کارخانجات مواد اولیه کم است و همین امر باعث شده هیچ رقابتی وجود نداشته باشد و از سوی تخلف‌های زیادی هم شکل بگیرد از همین‌رو ضرورت دارد که دولت سیزدهم شرایطی را فراهم کند که این حوزه از انحصار خارج شود و تولیدکنندگان این حوزه افزایش پیدا کنند. تولیدکنندگان پوشاک هم تمایل دارند که قیمت نهایی خود را کاهش دهند، اما وقتی مواد اولیه را با قیمت بالا خریداری می‌کنند، چگونه می‌توانند پوشاک ارزان‌تر تولید و به بازار عرضه کنند.

● چرا همواره گفته می‌شود که مغازه‌داران باعث افزایش قیمت می‌شوند؟

مغازه‌داران در قیمت‌گذاری کالاهای خود رقابت می‌کنند و تحت هیچ شرایطی چنین جمله‌ای قابل قبول نیست که این گروه باعث افزایش قیمت پوشاک می‌شوند. اگر قیمت

واحدهای صنفی تولید می‌کنند و دو درصد باقی مانده را واحدهای صنعتی تولید می‌کنند. این واحدها که پروانه صنعتی دارند، تعداد تولیدشان ثبت می‌شود ولی از آنجا که هنوز واحدهای صنفی ثبت نشده‌اند، میزان تولید آنها مشخص نیست. البته در دولت سیزدهم، این رویه در حال شفاف شدن است بخصوص با موضوع مالیات می‌توان میزان فروش را به صورت جزئی و دقیق، استخراج کرد.

● حجم بیشتر قاچاق مربوط به پوشاک است یا پارچه؟

بیشترین سهم را پوشاک قاچاق دارد. مواد اولیه تولید داریم اما مافیایی وجود دارند که جلوی واردات پارچه و نخ را می‌گیرند؛ بخصوص آنهایی که خودشان کارخانه دارند. طبیعی است وقتی جلوی واردات گرفته شود، قاچاق افزایش پیدا می‌کند. نخ در کشور ۴۰ تا ۵۰ درصد تولید می‌شود، در صورتی که شرکت‌های داخلی ادعا دارند که توان ۱۰۰ درصدی تولید نخ را دارند. آنها ترجیح می‌دهند واردات اتفاق نیفتد تا هر قیمتی که خواستند، محصولات خود را به فروش برسانند.

● عملاً برخی از تولیدکنندگان به دنبال این امر هستند که بازار به صورت انحصاری دست خودشان باشد؟

بله، آنها تمام تلاش خود را می‌کنند که جلوی واردات را بگیرند و محصولات خود را به فروش برسانند. امیدواریم این انحصار شکسته شود به نحوی که آنها تعیین‌کننده بازار نباشند. بد نیست به آمار دیگری هم اشاره کنم، کارخانه پارچه تخت که برای کت و شلوار و ماتو است، تنها ۵۰ درصد نیاز بازار را پاسخ می‌دهد. نخ ۳۰، ۴۰، ۵۰، پنبه‌ای و پلی‌استر داخلی هم ۵۰ درصد نیاز بازار را تأمین می‌کند. بر این اساس مابقی باید از طریق واردات تأمین می‌شود. اما تولیدکنندگان فضا را به گونه‌ای ترسیم کردند که می‌توانند کل نیاز موجود کشور را پاسخ دهند و به همین شکل جلوی واردات گرفته شده است. در حال حاضر خلا بازار از طریق قاچاق جبران می‌شود.

● نسبت به گذشته بازار پوشاک چگونه است؟

قیمت‌ها ثابت دارد و شاهد نوسان قیمت در این حوزه نیستیم. اما به جهت شرایط مالی مردم، خرید و فروش کاسته شده است.

در فضای مجازی، بازار خرید و فروش پوشاک خارجی (قاچاق) رونق زیادی دارد. چرا این امر ساماندهی نمی‌شود؟

۹۰ درصد پوشاک‌هایی که به اسم خارجی تولید و در فضای مجازی به فروش می‌رسد، تولید داخل است. زمانی که پوشاک به اسم خارجی فروخته می‌شود، قیمت آن بالاتر است و نفع بیشتری دارد. یک بخش و به صورت محدود به صورت چمدانی وارد کشور می‌شود که حجم بسیار کمی دارد. همچنین ۹۹ درصد شلوار جینی که به اسم خارجی عرضه می‌شود، تولید ایران است. در خیلی از لباس‌ها چنین وضعیتی وجود دارد. عملاً سودجویان با عرضه پوشاک به اسم خارجی در حق مردم اجحاف می‌کنند.

باید هرچه زودتر نظارت بر عملکرد نظام توزیع کالاهای نساجی و مواد اولیه تولید پوشاک افزایش یابد و یک سازگار دقیق و هوشمندانه برای عدالت در توزیع و قیمت‌گذاری با حمایت دولت و مجلس شورای اسلامی و نهادهای نظارتی کشور صورت پذیرد تا شاهد جهش تولید و رفع موانع تولیدکنندگان پوشاک باشیم

کفش و پاپوش را ۲۷۰ میلیون جفت برشمرد و از داخلی‌سازی بیش از ۹۵ درصدی در صنعت کفش، کیف و چرم خبر داده بود.

امسال تا پایان آذرماه ۱۵۰ میلیون جفت کفش و ۸۰ میلیون فوت مربع انواع چرم در کشور تولید شد. گرچه همچنین ظرفیت سالیانه تولید انواع

مدیرکل دفتر صنایع منسوجات و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت گفته بود: ارزش صادرات محصولات چرمی کشور سالیانه بیش از ۱۰۰ میلیون دلار است. همچنین دولت به‌منظور ارتقای صادرات این محصولات در حوزه ترجیحات تعرفه‌ای اقداماتی را انجام داده و اکنون در حال پیش بردن تعرفه ترجیحی با کشورهای اوراسیا و شانگهای هستیم. وی با اشاره به اشتغال به کار بیش از ۵۰ هزار نفر در ۱۱ هزار واحد صنعتی کیف، کفش و چرم در سراسر کشور، بیان داشت: از ابتدای

۲۰ درصد است و ۷۰ درصد بقیه این بازار در دست واردکنندگانی است که پوشاک را به‌طور عمده به صورت قاچاق وارد کشور می‌کنند. آمارهای رسمی حکایت از آن دارد که در حال حاضر حدود ۶۰۰ هزار نفر در صنعت نساجی به صورت مستقیم مشغول به کار هستند و این تعداد نیروی کار در هفت هزار واحد صنعتی کار می‌کنند. این صنعت با کمترین سهم از مواد اولیه، بیشترین سهم را در تولید و ارزش افزوده دارد. البته به گفته برخی فعالان صنعت نساجی در برنامه هفتم توسعه نسبت به این صنعت بی‌مهری شده است. اگرچه

ظرفیت بالقوه برای بومی‌سازی زنجیره صنعت نساجی

که شاهد سونامی عجیب و غریبی از قاچاق پوشاک در کشور هستیم که ارزش آن نزدیک به سه میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار است، این عدد بسیار بالاست و مشکلاتی را برای تولیدکنندگان این صنعت ایجاد کرده است. در گذشته پوشاک قاچاق به روش سنتی از ترکیه وارد کشور می‌شد، بعد از آن به صورت تنازی و کیلویی از بنگلادش وارد می‌شد و اکنون قاچاق از چین و پاکستان صورت می‌گیرد. هر روز یک کشور جدید با روش‌های متفاوت وارد بازار قاچاق می‌شود، به گونه‌ای

سهم ۷۰ درصدی وارد کنندگان سهم بخش داخلی از بازار پوشاک حدود